

nišču. Glavica otročiča je bila razsekana na tri kose. Deklica je izpovedala pred komisijo, da je imela to dete s Krstičem, da jo je isti nagovarjal in nagovoril na umorstvo, da jej je celo ponudil nož in da sta potem skupaj izvršila grozni čin. Posledica je bila seveda ta, da so oba odvedli uklenjena na Volosko.

Nemški cesar si vedno več upa. Dne 5. t. mes. je pri nekem obedu v Marienburgu, kjer so bili tudi avstrijski in angleški gostje nemškega viteškega reda zraven, poklical vse navzoče, naj branijo vse, »kar je nemško tu in onkraj meje«. S tem je mislil na Avstrijo. Nemški cesar nima naših Nemcev nič vspodbujati k obrambi nemštva, te dolžnosti nima, še manj pa pravice. Kaj pa bi nemški cesar rekel, ako bi avstrijski cesar pozival Poljake, naj se branijo proti Nemcem tu in onkraj meje. To bi bilo krika in vika! V državnem zboru je že češki poslanec Klofač vprašal, kako se more opravičevati govor nemškega cesarja in kaj se misli v tem oziru storiti. Padale so v državnem zboru o nemškem cesarju jako hude besede!

Na Francoskem je odstopil minister-ski predsednik žid Valdek-Ruso z vsemi tovariši in novo ministerstvo je sestavil zdravnik Combes. On je prostozidar in edina njegova lastnost, ki je bila že dosedaj širjemu svetu znana, je veliko nasprotstvo proti katoliški veri in cerkvi. Na Francoskem so se duhovniki popolnoma odrekli vsakemu vmešavanju v politiko in zato se tam sedaj hudo in trdo ravna proti katoliški cerkvi.

Po vojni v Južni Afriki. Pred četrta leta je dovolila angleška zbornica novo vojno posojilo 176,369.000 funtov sterlingov, kateri znesek naj bi se porabil za Južno Afriko. Od tega se je v dveh mesecih porabilo 40 milijonov, a ostalih 163.3 milijonov se bode porabilo za vojaške nagrade, za pokritje prevoznih stroškov, vzdrževanje Burov in garnizije v Južni Afriki, katera pa po mnenju merodajnih krogov ne bode potrebna velika. — Vsi burski častniki so se te dni ob spremstvu angleških častnikov podali k svojim poveljnikom, da izroče orožje in streljivo. Za oddajo orožja so določena troja velika okrožja: vztočni Transvaal, zapadni Transvaal in Oranje, a vršilo se bode to dejanje pod angleškimi generali: Hamilton, Walter, Kitchener in Elliot. — Po neki vesti iz Pretorije so se dogajali v osrednjih zbirališčih Burov ginljivi prizori, ko se jim je naznanil sklep miru. Radost in veselje je bilo nepopisno. Za ženske in otroke, ki se povrnejo iz osrednjih taborišč, se bodo začasno zgradile lesene hiše, dokler se zopet ne sezidajo domovi in se ne dvignejo farme. Do tedaj dobé Buri vse potrebno, vendar provzročuje dobava blaga mnogo težav. Vendar Buri v Južni Afriki niso popolnoma zadovoljni z mirom. Poveljnik Pretorius pa jim je rekel v Bloemfonteinu, da morejo biti zadovoljni z pogoji, ki so bili sprejeti. V Bloemfonteinu je prišlo v klub do pobratimstva med Angleži in Nizozemci. Tudi razna druga poročila govore o dobrem prijateljstvu med Angleži in Buri. Poveljniki Botha, Dewet in Delarey se napotijo v London, da zaprosijo podpore v ojačenje Burov. — Iz Bruselja pa prihaja novica, da je Krüger nepremakljiv. Leži sicer bolan, a je odločno proti sklepu miru ob izgubi neodvisnosti. Nad njegovo vilo v »Oranjestad« se vedno veje transvaalska zastava. — Iz Amsterdamu se poroča, da sta h Krügerju prišla iz Londona dva njegova znanca in prijatelja, lord Reay in sir Coninghan Green, da mu v imenu angleške vlade ponudita svobodno vrnitev v Južno Afriko. »Reuter« pa oporeka tej vesti in pravi, da morajo Buri, ki se žele vrniti, prositi angleško vlado posebnega dovoljenja. Krüger da je izjavil, da se ne vrne, jednako tudi ne poslanik Leyds. — Lord Kitchener je imenovan zapovedujočim generalom in dobi 50.000 funtov sterl. nagrade. — K svečanosti kronanja pride 200 vojakov iz Južne Afrike.

Dopisi.

Dornova pri Ptuj. (Visenjarkovo zborovanje.) Nismo se mislili baviti z žalostnim Visenjarkovim shodom, katerega je sklical Visenjak — večni kandidat — bin-kostni ponedeljek v Dornovo. Da se zopet bavimo, je kriva ptujski »giftna krota«, katera si v svoji jezi in besnosti ne ve drugače pomagati kakor z lažmi in obrekovanjem; zaradi tega smo dolžni bralcem »Slov. Gosp.« povedati resnico.

Lažnjivi »Štajerc« poroča, da je našel med Dornovčani mnogo svojih pristašev; res je pa, da med velikim številom kmetov, fantov, žena in deklet, ki so se udeležili shoda, so se našli samo trije posestniki — kakor je že »Slov. Gosp.« poročal — ki so se pridružili Visenjarkovi gardi. Vsi ostali posestniki so odločni, katoliško slovenski možje. Kaj takega ne diši »Štajercu«, zaradi tega mora prijeti za laž.

Dalje piše ta resnicoljubni (!) nepridiprav, da so imeli gospod kaplan zbrane samostanske strežaje, zaslepljene (?) fante in zaruja-vele (!) device, s katerih pomočjo so razgnali shod. Resnica je, da gospod kaplan niso govorili z nobenim Dornovčanom pred zborovanjem; tedaj tudi niso nikogar zbrali. Dornovčani smo sami toliko izobraženi, da smo iz lastnega prepričanja in nagiba pognali te nepovabljenе pridigarje odkoder so prišli. Pridite še enkrat in boste predobro spoznali naše prepričanje.

Nadalje ni res, da so bili zbrani samostanski strežaji; resnica je, da ima samostan samo enega strežaja Dornovčana, ki obiskuje svoje stariše ob vsakem cerkvenem shodu.

Ni res, ti ptujski klukec, da smo Dornovski fanti zaslepljeni, nasprotno pa je res, da dobro vidimo. O tem se boš kmalu prepričal, ko bode znan »Naš Dom« romal v vsako hišo, ti pa boš sfrčal na smetišče. Mi zaslepljeni (!) fanti bomo znanprej dobro videli »Štajerčeve« prijatelje v Ptuj in se jih pridno izogibali.

Kaj praviš, »Štajerc«, Dornovčanke smo zaruja-vele klerikalne device? Res pa je, da smo bile gospodičine, dokler smo kupovale pri nemških kramarjih. Zdaj smo pa seveda zaruja-vele, ko imamo svoje trgovce.

»Štajerc« se tolaži z lažjo, da so njegovi pristaši s tem shodom dosegli kak uspeh; res pa je, da so ta uspeh že seboj prinesli v Dornovo. V majhni sobici so pridigali Visenjak, Zadravec itd. le tistim zavednim (?) kmetom in fantom, katere je Visenjak vlovil nekje daleč od Dornove in jih seboj pripeljal. Trije že prej omenjeni posestniki so se pridružili ob koncu zborovanja tem pridigarjem, in jih spremili nekaj časa proti domu. To je celi uspeh zborovanja. Ni škoda za čas — g. Zadravec in Kresnik?

Ptujski lažnjivec piše, da so g. P. Peter poslali dopis »Slov. Gospodarju«; res pa je, da Dobrovčani imamo sposobne moze, ki pišejo v časnike. Seveda »Štajerčevi« pristaši si morajo najeti zaslepljenega, zaruja-velega pisača. Sami ne znajo. Oh kako visoko izobraženi! Kaj ne, g. Visenjak?

Nadalje reglja giftna krota, da ima neka napredna gospodinja sina v latinskih šolah, kateri ne sme postati duhoven. Ta napredna gospodinja je Visenjarkova boljša polovica, ki ima sina v latinskih šolah, o katerem se zdaj seveda ne more reči, bo li kedaj končal šole, ki so potrebne za duhovniški stan. Ta Visenjarkova milostljiva pa je v resnici napredna. Udeležila se je sama zborovanja in seboj prinesla košaro mesa in pogač, katere je mislila deliti med tiste, ki bodo njenega poslali v državni zbor. Poslali smo ga, pa ne v državni zbor, ampak prek Pesnice.

Nadalje še moramo zavrniti laž, da bi gospod kaplan povzročili toliko nemira. Res je, da smo gospoda kaplana povabili gasilci. Nemir pa navadno povzročijo nepovabljeni gostje. Naše obnašanje je bilo tedaj primerno

tem nepovabljenim in nepotrebnim pridigarjem.

To je resnica! lažnjivi »Štajerc«!

To željo še imamo Dornovčani, da bi nas ne obiskali več. Visenjak nas je imenoval neizobražene; ti Visenjak, ako si tako izobražen, potem pa idi k Sv. Lovrencu in prosi za klobuk.

Visenjarkov shod in »Štajerčev« poročilo sta nam odprla oči, da vidimo, kako »Štajerc« laže na vse pretege in obrekuje vse, kar se mu ne klanja.

Več poštenih Dornovčanov.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. — (Društveno življenje.) Kakor se ti je že poročalo, dragi »Slovenski Gospodar«, smo se tudi mi Št. Bolfenčani iz narodnega spanja zdramili ter si v tekočem letu osnovali »Bralno društvo«.

Vsakemu se toraj ponuja prelepa prilika, da lahko za borno krono čita raznovrstne časnike in knjige.

Vzlic raznim stroškom pri ustanovitvi društva, katerih je bilo obilo, da se je prekrbelo vse potrebno, je odbor naročil lepo število knjig in časnikov. Tudi nekateri dobrotniki društva so društvu darovali knjige in tudi z denarno podporo priskočili društvu na pomoč, za kar se jim tem potom srčno zahvalimo. No, in hvala Vsemogočnemu, tudi udje pristopajo vedno in vedno k društvu. S ponosom povemo, da nas je že lepa armada skupaj, katera šteje 81 udov.

V tem številu pa gotovo ne smemo obtičati, ampak vsak ud društva naj si prizadeva pridobiti še novih udov, ker več nas bo, več časnikov in knjig si lahko naročimo. In če bomo složni, kakor doslej, tudi z naprej delovali, lahko gromovito zakličemo: Mi gremo naprej!

Končno se še obrnemo do vseh domačih in tujih dobrotnikov, naj se spomnijo našega mladega društva in ga blagovolijo bodisi s knjigami ali pa z denarno podporo blagohotno podpirati, katera darila naj pošiljajo pod naslovom: »Bralno društvo«. Darovateljem se bode društveno vodstvo v tem listu iskreno zahvalilo.

Ti pa mlado društvo pod svojim voditeljem krepko in pogumno deluj neustrašeno naprej in se drži svojega gesla: Vse za vero, dom, cesarja! Podbolfenski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Pri Sv. Marku niže Ptuj bosta dne 15. t. m. po večernicah v šoli govorila deželni poslanec g. dr. Fran Jurtela in deželni potovalni učitelj g. Martin Jelovšek.

Prestavljeni so računski asistent v Bruku gosp. Konrad Roschay v Maribor k finančni okrajni direkciji, davčni oficial gosp. Franc Stiplovšek iz Ptuj v Ljubno, davčni pristav g. Anton Krisper iz Rogatec v Slov. Gradec, g. Franc Presinger iz Slov. Gradca v Knittelfeld, davčni praktikant Edvard baron Grutschreiber iz Celja v Ljutomer, Gustav Schwarznig iz Laškega v Celje, Janez Klaftegger iz Marenberga v Irđning, Franc Ozvatič iz Radgone v Gornjigrad.

Pred porotniki v Mariboru. Dne 9. ni bilo obravnave, ker se je urednik g. Šegula s tožitelji poravnal. Tožitelji so bili orehovski Bračko v družbi protestantov Hildebrand, dr. Ed. Glantschnigg in Leopold Kralik. Šlo se je za tiskovne prestopke. — Dne 10. je stal pred porotniki 15letni Ciril Očkerl iz Vukovega dola zaradi posilstva. Bil je oproščen. Zaradi istega čina je zatožen 33letni kočarski sin iz Poberža, Josip Hernetz. Posilstvo se je dogodilo na Spodnjem Bregu pri Ptuj. Obravnava se je odložila, ker še je treba preiskave.

Iz šole. Šola na Ščavnici pri Radgoni se razširi v trirazrednico. Učiteljica na dekliski šoli v Slov. Bistrici je postala gospica

Avgusta Šantel iz Vranskega, v Črešnjevem pri Slov. Bistrici gospica Milena Pavlič. V pokoj so stopili g. Josip Vidič, nadučitelj v St. Pavlu pri Preboldu, g. Ivan Žolnir, nadučitelj pri Sv. Štefanu na Žusmu in g. Josip Čizek, nadučitelj na Pilštanju.

Grozna nesreča v Mariboru. Zadnji petek, dne 6. junija, je na Schillerjevi cesti neka dekla polila drva v štedilniku s petrolejem, da bi se raje vnela. V hipu pa se jej je poleg drv vnela tudi obleka. Prestrašeno je deklo zbežalo iz kuhinje na ulico ter liki baklji drvilo skozi tri ulice. Šele v Grajski ulici sta jo ustavila dva gospoda ter jej pogasila ogenj. Vso opečeno so prepeljali deklo v bolnico, vendar je izven nevarnosti.

Izumitelj umetnega glasovirja gosp. I. Bajde je došel iz Ljubljane v Maribor in bo razstavil svoj umotvor v restavracijskih prostorih Narodnega doma.

Leskovce v Haložah. Z dnem 1. jun. t. l. se je prestavila orožniška postaja iz Sv. Vida pri Ptuj v Leskovce.

Samomor radi ženine smrti. Obesil se je v St. Lenartu v Slov. goricah 42letni posestnik Jurij Rojko vsled žalosti, da mu je umrla žena.

Veliko veselico v korist „Dijaškega doma“ v Celju prirede 15. junija celjska narodna društva na vrtu „Narodnega doma“ v Celju.

Porotne obravnave v Celju. Letošnje poletno porotno zasedanje v Celju se je začelo dne 2. junija in so prišli do razsoje sledeči slučaji. Ponedeljek, dne 2. junija: Obtožen je Ciril Oblak, rudar v Pečovniku, hudodelstva uboja, ker je ubil delavca Jurija Zoharja. Obsojen je na poldrugo leto težke ječe. — Miroslav Šepc, rojen Hrvat, dni-nar, se je imel zagovarjati radi hudodelstva tatvine. Zaradi tatvine iz navade je dobil 5 let težke ječe. — Zaradi istega hudodelstva je sedela na obtožni klopi brezposelna Jožefa Dobrovšek, doma iz Rečice. Dobila je šest let težke ječe. — Torek: Dolga obravnava s tremi zagovorniki se je vršila proti Francetu Grudnik, kot glavnemu sokrivcu, ter Antonu in Tereziji Grudnik, kot sokrivca zaradi penarejanja denarja. Prvi je dobil poldrugi mesec ječe, druga dva sta bila oproščena. — Sreda: Tudi zaradi ponarejanja denarja toži državno pravdnistvo Janeza Bekelina in Rudolfa Volčajnskega. Prvi je bil obsojen v polletno ječo, drugi pa je bil oproščen. — Zaradi krvo-skrunstva se je imel v tajni razpravi zagovarjati Jožef Budna. Pregrešil se je nad svojo lastno, šele 12letno hčerko, zato so mu prisodili pet let težke ječe. — Nadalje je stal pred porotniki 34letni delavec Anton Rodošek, ki je 22. aprila na cesti pri Tremenj z v ruto zavrtim kamenjem pobil delavko Kat. Lečnik in ji uropal 21 K 72 v. Lečnik se sedaj leži v celjski bolnici. Obtoženec je vlomil tudi v stanovanje vinčarice Vozu in uropal 15 K 90 v. Sodišče ga je obsodilo na dosmrtno ječo.

V Marenbergu so občinske volitve iz 2. in 3. razreda ovržene in se bo še enkrat volilo. Proti protestantski, vsenemški stranki se bo združila domoljubna stranka katolikov-Slovencev in Nemcev. — Pred nekaj tedni so ponočnjaki nanosili pred marenberški farovž cel kup gnoj in ga okinčali z vejicami. — Pred nekaj dnevi pa so ponočnjaki ometali tablo slovenskega odvetnika g. dr. Pikla s človeškim blatom. Vsakdo ve, odkod prihajajo ta nesramna dejanja, a jasnih dokazov je težko dobiti.

Pri regulaciji Savinje. Iz celjske okolice se nam poroča: Komisijso pregledovanje Savinje in njenih pritokov se je vendar začelo. Pri jedni teh komisij se je veleposestnik g. Žimnjak iz Celja odločno zavzel za našega kmeta ter očital, da država na jedni strani troši milijone, za kmeta pa ne da nič. To pa mu je nakopalo kazensko ovadbo na glavo, češ, da je komisijo motil in komisijškega vodjo (grofa W. Attems) razžalil na časti.

Ogenj je upepelil hišo in gospodarsko poslopje posestnice Neže Šturm v Janeku, občina Brezno v dravski dolini. Škoda znaša okoli 3200 K, zavarovana so bila poslopja za 2400 K.

Utonila je pretekli teden desetletna solarica v potoku Bistrica pri Muti v dravski dolini. Bistrica je bila jako narastla. Deklico so našli blizu tovarne za železnino.

Radgonski okrajni zastop ima po zadnjih volitvah, ki so se končale dne 5. junija, zopet nemško-nacionalno lice, le občine so volile krščansko-narodno. Slovenske občine so baje volile z nemškimi nacionalci.

Nesreča v Pušencih pri Ormožu. V Pušencih je hotel hlapec g. Štiberca konja navediti na vlak. Dne 7. t. m. je delal s konjem na polju in ko je videl dohajati vlak, gnal je konja v bližino proge. Konj pa se vlaka hudo ustraši, začne silno delati, vrže hlapca ob tla, mu skoči na trebuh ter zdivja dalje. Ko dirja, pride do prepada, se zvali vanj ter si zlomi prednje noge in vrat. Za eno uro je bil konj mrtev, hlapca pa so odpeljali težko poškodovanega v bolnišnico v Ormož.

Slovenska občina Velenje. Z našim zadnjim poročilom o imenovanju pl. Adamoviča častnim občanom velenjskim vsedli smo se njegovim osebnim nasprotnikom na limanice, kakor smo se sedaj prepričali. Zato popravljamo danes takoj, kar je zadnjič velenjski dopisnik pregrešil. Pl. Adamovič se kaže vedno naklonjenega pravični slovenski stvari. Proti nastavi slovenskega okrožnega zdravnikarja niti glasovati ni mogel, ker ni v zdravilstvenem okrožnem odboru. Pl. Adamovič in njegova rodbina je visoko čislana v Velenju in celi okolici. Dne 8. t. m. se je pl. Adamoviču slovesno izročila v slavnostni seji diploma častnega občanstva. G. župan Jos. Skaza izročil je slavljenču diplomu ter povdarjal ves ginjen, da ima slavljenec tako obilo zaslug za občini blagor, da je pač naša dolžnost, mu malo čast izkazati. Ginjen se je zahvalil gospod slavljenec za čast ter koncem govora klical: «Bog ohrani in živi nam domovino!» — Gosp. župnik Cizej je dejal: «Devet let je, kar vi g. pl. Adamovič kot odbornik velenjske občine delujete. Razmere v tej občini so marsikaj zamotane in sitne. Da si tudi zdaj pa zdaj nismo bili jedne misli ter si oporekali, vendar ste vi g. pl. Adamovič vsikdar jako parlamentarno postopali, nikoli nam ne zamerili, ostali ste zvesto na naši strani, hvala vam danes! Vaša pl. rodbina deli osobito v naši občini ubogim otrokom in odraslim obilo dobrot, župnikova dolžnost je bila že zdavnej, se zahvaliti, danes je prilika, da to svojo dolžnost storim. ... Hvala vam in vaši pl. rodbini. ... Vaša rodbina daje mojim župljanom s svojim vzgledom krščanskim življenjem lep vzgled ter zdatno olajšuje delovanje župnikovo, dušnega pastirja. Hvala vam, hvala vaši pl. družini.» — Tudi g. nadučitelj Brencenagovoril je gospoda slavljenca ter omenjal, da on nima samo za občino sploh, nego še osobito za šolo res velikih zaslug, torej mu kliče: «Še mnogo leta ga naj živi Bog.» Navdušeno so navzoči trikrat zaklicali g. pl. Adamoviču «Živijo!»

Iz Slovenjegrajskega. Kmetijska za-druška uspeva tukaj jako dobro. Kmetje postajajo vedno bolj zavedni in pristopajo neprenehoma k zadrugi. To pa povzroča, da se slovenjegrajski posilincev tresejo od strahu. Iz same obupnosti so ovadili kazenskemu sodišču kmetijsko zadrugo, češ da kmetijska zadruga nepravilno prodaja blago, da dobijo tudi neudje na knjige udov pri zadrugi blago. Po daljši, seveda natančni preiskavi je c. kr. državno pravdnistvo v Celji ustavilo kazensko postopanje proti kmetijski zadrugi z razlogom, da ne najde v ravnanju kmetijske zadruge nikakoršnega kaznjivega dejanja. Toraj nasprotniki so propali. — Novica za Vas bo tudi, da se kličejo k tukajšnjemu sodišču priče v kazenski zadevi bratov Reitter radi goljufije.

V Lučah je zgorela dne 7. junija hiša kmeta v Okarnici. Hiša je popolnoma zgorela. Druge stavbe so vendar rešili in pa nekaj malega iz hiše. Goreti je začelo kmalu popoldan. Kako je ogenj nastal, se ne ve. K sreči je bil kmet tudi za nekaj zavarovan. — Vreme imamo sedaj toplo, da lahko raste po dolinah in planinah. — V Ameriko še vedno gredo od nas, tako da ubogi kmetje nimajo že nič hlapcev. Kolikor jih ne gre v Ameriko, pa malokateri hoče na kmetih služiti.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pred kratkim imeli smo pri nas občinske volitve ter se je vršila v soboto dne 7. t. m. volitev župana, pri kateri je bil novim županom izvoljen Franc Napast, posestnik v Spodnjih Pleterjah.

Sv. Andraž v Slov. gor. Dne 4. jun. pokopali smo g. Štefana Pihlerja. Dosegel je lepo starost. Bil je rojen 8. decembra 1828. Akoravno je mnogo pretrpel v vojski leta 1859, katere se je kot podčastnik udeležil, še dosedaj ni bil bolan, kar je pripisoval svojemu zelo rednemu življenju. Več let je bil župan, dvakrat cerkveni ključar in oče ubogih. Večinoma se imamo tudi njemu zahvaliti, da smo dobili pošto, katero je tudi do svoje smrti oskrboval. Naj počiva v miru!

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Sv. Martin pri Vurbergu 20 K, Sv. Peter pod Sv. Gorami 20 K 95 v, Konjice 111 K 10 v, Dobrna 60 K, Sv. Kuni-gunda na Pohorju 27 K 72 v, Jarenina 108 K 72 v, Dobje 9 K 50 v, Sv. Marko niže Ptuja 22 K, Sv. Kuni-gunda v Slov. gor. 9 K 38 v, Buče 13 K 30 v, Slov. Bistrica 40 K, Sv. Jurij na Ščavnici 44 K 52 v, Sv. Bolfank pri Središču 5 K, Sv. Miklavž pri Ormožu 17 K 60, Ormož 6 K 64 v.

Društvena poročila.

Izlet v Ruše. V nedeljo dne 15. t. m. bo priredilo pri lepem vremenu bralno in pevsko društvo »Maribor« izlet v Ruše. Tam bo na vrtu gostilne g. Jož. Mule koncert s petjem in tamburanjem. Zanimanje za ta izlet je veliko in upati je, da bode udeležba velikanska. Ne le iz mesta, ampak tudi iz okolice Ruš je vsakemu Slovincu dolžnost, da se isti dan pokaže med udeleženci. Vstopnina je jako nizka, 10 kr. za osebo. Odhod za izletnike iz Maribora je ob 2. uri popoldne od južnega kolodvora. Pri slabem vremenu se preloži izlet na prihodnjo nedeljo.

Predstava v Narodnem domu. Danes, dne 12. in v soboto dne 14. junija ob 8. uri zvečer, vrši se v mali dvorani Narodnega doma predstava s skioptikonom. Kdor se želi seznaniti s krasoto in umetnostjo narave, naj ne zamudi prilike, vdeležiti se te zanimive predstave. Cene prostorom so primeroma jako nizke.

Dijaški kuhinji v Ptuj so darovali od zadnjega izkaza v mesecu aprilu t. l. še sledeči p. n. dobrotniki: čč. konkurenti 10 K, okr. Posojilnica v Ljutomeru 10 K, Posojilnica v Gornji Radgoni 20 K in o. Andrej Brdnik, minorit 5 K. — Prisrčna hvala!

Bralnemu društvu pri Sv. Bolfenku je podaril č. g. o. Alojz Zabavnik v Čakovcu več lepih hrvatskih knjig, največ od »Matice Hrvatske«. Za krasne knjige se blagumu dobrotniku društveno vodstvo tem potom iskreno zahvaljuje. Želimo, da č. gospoda posnema več takih dobrotnikov.

Iz drugih krajev.

Češki minister dr. Rezek je odložil ministersko čast, ker so Čehi sklenili, da bodo zabranili z obstrukcijo, da se ne sprejme zakon o voznih listkih.

Nov otok se je pokazal in — izginil. Blizu Pelican Pivta, 6-5 milj. zapadno od naselbine Walfischbai je zapazila neka deklica z daljnogledom v morju neki veliki, temni predmet. Peljali so se tja z ladijo in našli 150 m dolg in 30 m širok otok, ki se je dvigal na vseh straneh tako strmo iz morja, da se mu ni bilo mogoče z ladijo približati. Neki častnik pa je vendar splaval k otoku ter prinesel seboj material, iz kakršnega je bil otok sestavljen. Bilo je to po večini mehko blato. Z otoka pa so se vzdigovali tudi sumljivi dimi, ki so smrdeli po žveplu. Vendar se je sestavila posebna komisija, ki je šla par tednov pozneje z vsemi potrebnimi pripravami otok raziskovat. Toda o otoku že ni bilo več duha ne sluha. Kakor se je pokazal, tako je tudi izginil.

Madjarskega denarja nočejo. »Magyarország« se čudi, da more kdo Madjare kdo tako sovražiti, da niti denarja noče. Ministrstvo je starobežjskim učiteljem nakazalo običajne petletnice; katoliški in židovski učitelji so denar vzeli, Srbi pa so ga zavrnil, češ, da nočejo, da bi si vsled svojega denarja lastila madjarska vlada vodstvo srbskih šol. Vlada je zato baje petletnice odpovedala — a srbska cerkvena občina izplača svojim učiteljem petletnice iz svoje blagajne.

Grozen rodbinski dogodek. Grozen dogodek se poroča iz Malečap pri Grabštanju na Koroškem. Tam se je p. d. Kumrov sin sprl s svojo materjo vdovo, in sicer, kakor se poroča, radi njenega ljubimca. Ta je prišel materi na pomoč in mu je mladenič zasadi nož v prsa, da je obležal mrtev. Potem je sam sebi prerezal žile, a so ga še pravočasno zavezali in pripeljali v celovško deželno sodišče. — Drugo poročilo pravi, da je umorjeni krojač Verhovnik, in da je prihitel morilčevi materi na pomoč, ko jo je 20 letni sin tepel.

Beg kaznjencev. V kaznilnici Moabit je 10 kaznjencev zvezalo paznika. Oropali so mu ključe in zaprli ostale kaznjence in jetnike. Nato so prerezali električne žice pri zvoncih. Ko so hoteli preko zidu, bili so zunaj opaženi, zato so vsi skočili na lestvo, ki se je pod težo zlomila. Samo trije kaznjenci so ušli.

Obsojeni orožniki. V Sarkad Noresztur je bila lani oropana občinska blagajna. Orožniki so prijeli ropa sumljiva Franca Nistzarja in Emerika Kissa ter so ju v zaporu silovito pretepavali. Štirje orožniki so sedaj obsojeni na 3 do 7 mesecev.

13letni deček v smrt radi Burov. Na Dunaju se je ustrelil 13letni deček Leopold Winkler v žalosti, da so se Buri udali Angležem. Deček je ustanovil zvezo dečkov: »Zvesto pri burski zastavi« ter je pred letom pobegnil z dvema tovarišema v Južno Afriko, pa je bil že v St. Hipolitu prijet in izročen materi. Ko so Buri sklenili mirovno pogodbo, je deček ves čas plakal in hodil okoli s povešeno glavo. Mladi samomorilec je zapustil listek, na katerem je zapisano: »Jaz držim prisego do smrti in ostanem zvest burski zastavi!«

Nov izbruh Mon Pelé-ja je bil zopet v petek. Štiri ure je bilo mesto Fort-de-France v gosto temo zavito. Polja v Morne-Rouge so z rdečo lavo pokrita. Pogreša se več ribičev s svojimi čolni.

Dijaški vulkan. Ogrska torej nima vulkana. »Vulkan« pri Eperiesu na Ogrskem, o katerem se je čitalo toliko senzacionalnosti, je dijaška šala. Dijaki so napravili na vrhu gore dim, njihovi tovariši pa so hitro po mestu raznesli vest, da gora izpušča vulkanične sopare. S tem so povzročili mnogo strahu.

Radi vola umorjen. V ruski vasi Kalinova pri Varšavi, okraj Lomza, je bil nedavno nekemu kmetu ukraden vol. Vsa vas je bila radi tatvine razburjena in je sumila, da so tatvino izvršili trije kmetje iz sosedne vasi. Prebivalci Kalinove so šli v sosednjo vas, zagrabili sumljive tri kmete, ter jih pri-

peljali v Kalinovo. Tu so jih obesili na drevesa in toliko časa topli, da so pod udarci izdahnili duše.

Na grobu svoje žene se je ustrelil zadnji terek, dne 10. junija, ob 7. uri na pokopališču pri sv. Krištofu v Ljubljani ravnatelj tovarne na Fužinah, Josip Dievok. Prenočeval je v hotelu »pri južnem kolo-dvoru«. Ob pol 7. uri je odšel in se naročil, da se mu soba pridrži do popoldne. Iz hotela je šel naravnost na pokopališče in izvršil samomor. Ustrelil se je v sence in je bil takoj mrtev. Samomor je izvršil najbrže zaradi dolgov in pa zaradi tega, ker bi bil s 15. junijem odpuščen iz službe.

Redek slučaj. V Judendorfu na Gornjem Štajerskem je posestnik Janez Grabenwerter, ki je nič manj kot 60 let kmetoval na enem in istem posestvu, katero je prevzel za svojim očetom. V nedeljo, dne 1. t. m., so mu priredili njegovi občani kakor tudi okoličani lepo slavnost. Občina ga je izvolila častnim občanom.

V smrt radi glavnega dobitka. Hišni posestnik Jurij Landerl na Nizjem Avstrijskem je zadel glavni dobitok hamburške loterije v znesku 70.000 mark. Finančna oblast je za to zvedela, konfiscirala je srečko, ker je v Avstriji prepovedana, in je kaznovala Landerla. To je moža tako razžalostilo, da se je obesil.

Židovski pregovori, katere prinaša »Warsch. Dnewn.« po »Izraelita«, omenjamo le nekatere: Revščina ni pregreha, a tudi ne čednost. — Lažje je postaviti pijanca na noge, kot reveža. — Ako revež je pišče, tedaj je bolan on ali pa pišče. — Tri stvari rasto brez dežja: obresti, stanarina in dekleta. — Uho posodi vsakemu, roko prijatelju, ustnice samo ženi. — Hudič vzame vse, samo hude ženske ne. — Mož in žena sta jedno telo, a različna žepa. — Zaupaj ženi kako skrivnost, ali odreži ji jezik. — Ženske lažejo celo, kadar molče. — Žena ima tisoč duš. — Žena zapeljuje k dobremu ali k slabemu, zapeljuje pa vedno. — Ljubezen je sladka, toda samo s kruhom.

Predprave kraljev. Na Tonkingski meji je sedem hribočkov, posajenih s čajevcem — a ne sme se ondi izgubiti niti jednega peresa ne — ves čaj je za cesarja. — Siomski kralj Chulalongkorn kadi smodke, dolge in debele kakor noga. Kogar hoče posebno odlikovati, tistemu pošlje jedno tako smodko. — Menelik nosi v levem ušesu velik dijamant, v znamenje kraljeve časti in v dokaz, da je ubil slona. — Na Madagaskarju ni smel noben podanik izpustiti višje papirnatega zmaja, kakor ga je izpustila kraljica Ravanalona. — Kadar je car na potovanju, ima vselej s seboj svoje lastno perilo za umivanje in postelje. V Campiegni so njegovi slugi slekli drage preobleke ter preoblekli blazine v rusko carjevo blago. V Petrogradu sme edini car voziti po ulici »galop«.

Samomor inženjerja. Blizu postaje Sbhönbrunn so našli dne 8. t. mes. strašno razdejano truplo inženjerja južne železnice, 33letnega Rudolfa Höglerja, ki se je vrgel na železniški tir. Högljer je bil oče peterih otrok, njegova vdova je stara šele 29 let. Živela sta jako srečno; v zadnjem času pa je zabredel mož v kljub lepim svojim dohodkom v dolgove, vsled česar se je usmrtil.

Ločitev zakona brez prepira. Kamnosek Edvard S. in njegova žena Roza na Dunalu sta živela dalje časa v najlepši slogi. Zadnji čas pa sta postala drug na drugega ljubosumna, in baje sta imela oba dovolj povoda za to. Končno sta oba zaprosila pri sodišču za ločitev zakona. In te dni se je vršila tozadevna obravnava pred dunajskim deželnim sodiščem. Nobena razprava pa se še ni vršila tako mirno, kajti mož je mutast, žena Roza pa tudi.

Najvišji obljudeni kraj na južnem Tirolskem je Snežnik v Gornji Pasijerski dolini, kjer je rudokop za srebro, svinec in cink. Selo leži 2482 m nad morjem. Po zimi je tam 200 do 225 ljudi. Za Veliko noč, po

leti pa vsako nedeljo in praznik, prihaja tja duhovnik iz Vranje peči, kamor bi sicer Snežčani morali tja in nazaj hoditi 5 ur. Zdravnika imajo najbližje v Št. Lenartu, kamor hodijo dobri pešci tja in nazaj 11 ur. V selu je cerkvena, ena gostilna in nekaj branjarij, kjer si Snežničani skrbijo vse potrebno za življenje. — Pa naj še pravijo naši Trentarji za Triglavom, da ni višjih od njih!

Klarinet — grozilno sredstvo. »Cenjeni gospodje!«, oglašil se je čisto po pariških imenitnejših kavarnah nek mož z klarinetom pod pazduho, »zagodel bi Vam, pa vem, da take godbe ne marate, druge pa ne znam. Prosim torej...« — in molil je roko, v katero je sprejemal darove gostov, ki so mu bili hvaležni za uljudnost, da ni pričel piskati na klarinet. Ko je te dni zopet prišel klarinetist v znano mu kavarno, hotel je nek gost, da naj enkrat vendar zaigra. Klarinetist je naredil poklon in ves rudeč poiskal — vrata. »Gospodje«, je dejal klarinetist med vrati, »jaz na klarinet niti piskati ne znam, nosim ga seboj le, da grozim in dobim tako kaj denarja.« Gostje so za klarinetistom, ki jih je toliko časa vlekel za nos, debelo gledali.

Kako turški sultan skrbi za red. Rustem Kabaš je srdit sovražnik kristjanov med Arnavti. Mnogo umorov ima na svoji vesti. Zadnji nemiri so njegovo delo in takrat so v Carigradu obljubili, da napravijo red. Rustem Kabaš je bil res aretiran. Poslali so ga v Carigrad, kjer ga je veliki vezir osebno sprejel in ga peljal k sultanu, ki ga je pohvalil, obdaril z denarjem in mu naročil, naj za pokoro svojih grehov potuje v Meko. Rustem Kabaš je potoval veselo v Meko in ko je došel nazaj, dobil je — naslov hadžija. Sedaj se je smel vrniti zopet med svoje, ki so ga sprejeli z zastavami in velikim vriščem. Med kristjani vlada veliko ogorčenje. Ni izključeno, da pride zopet do krvavih prizorov. Tako postopanje gleda mirno krščanska Evropa.

Zgube Angležev v južnoafriški vojni. Kakor poročajo angleški listi, imeli so Angleži tekom južnoafriške vojne, ki je trajala od 11. oktobra 1899 do junija 1902, to je, v dobi nad 31 mesecev, sledeče zgube: 21.579 ubitih, 13.000 mrtvih na raznih boleznih, 30.120 jih je vsled dobljenih ran in drugih bolezni postalo nezmožnih za vojno, 9714 pa se jih je podalo Burom. Od 300.000 vojakov, katere je Anglija poslala v Južno Afriko, postalo jih je torej vsega skupaj nezmožnih za vojno skoraj 74 in pol tisoča t. j. četrti del vse vojske. Tekom vojne so umrli trije angleški generali: Symons, Wanchope in Woodgate; ranjenih pa je bilo devet: lord Methuen, Macdonald, Knoy, Wood, Barton, Jan Hamilton, Little, Rundle in Kevich; med tema sta bila Methuen in Hamilton dvakrat ranjena, Methuen pa — kakor znano — tudi ujet. Zanimivo je tudi, da je jednega angleškega vojaka požrl — krokodil, dva sta pa bila raztrgana od levov.

Grozno mučenje. Iz Dallessa (Teksas) poročajo o strašnem umoru zamorca Dudley Morgana, ki je siloma onečastil neko belo ženo, soprogo delavca Mac Kaya in potem pobegnil. Zamorca so zasledovali z mesarskimi psi, in ko so ga dobili, so ga peljali z železnico v Lansing. Že prej pa so brzojavili na vse strani, tako da je čakalo na postaji 4000 oborožencev. Ti so peljali zamorca do hiše Mac Kaya, kjer je žena izpoznala svojega napadalca. Potem so ga privezali na železen drog, izžgali mu oči, tudi po telesu so ga obžgali. Mučili so ga uprav bestialno, in sicer prav počasi. Še-le, ko se je zamorec onesvestil, so ga deli na gorečo gromado, kjer so ga pustili tako dolgo, da je umrl. Žena Mac Kaya je ves čas gledala to grozno mučenje. Žalostno je, da ni v vseh južnih državah sodišča, ki bi obsojalo to strašno linčanje. V zadnjih petnajstih letih so belokožci usmrtili na ta način 2500 zamorcev.

Protijudovsko zvezo ustanavljajo kmetje na južnem Moravskem. Ob reki Taji v bližini Znoja v vaseh Edšpic, Oblas i. t. d. pečajo se kmetje z nasadi kumar in živeli so, ker slove njihove kumare, v blagostanju. Zadnji čas polastile so se pa judovske pijavke vse kupčije s kumarami in so na cene tako pritiskale, da se sadenje kumar ni več izplačalo. Kmetje so se sedaj dogovorili, da ne bodo več vozili kumar na semenj v Znoj, kjer so na milost in nemilost izročeni judovskim veletržcem, marveč da hočejo kumare prodajati v svojih vaseh in tako sami določati ceno. Pripravljajo se pa tudi na ustanovitev zadruga za prodajo kumar.

Uljuden tat. Pri obisku predsednika francoske ljudovlade Loubeta pri ruskem caru letos ni bilo nič manj kot 45 francoskih časnikaarjev v Petrogradu. Dopisniku francoskega lista «Temps» Pierre Mille zgodila se je pa pri tem mala nesreča. V gnječi mu je bila ukradena listnica s 100 rublji in več važnih listin in bilježk. V listnici nahajajoče se vizitke izdale so tatu naslov njegove žrtve in tat se je pri tem skazal toliko uljudnega, da je vse listine poslal po pošti na policijski urad. Milleja je pa tat pismeno obvestil, da naj opraviči, ker je njegov denar menjal. Pismo pisano je bilo jako duhovito in bilo je tudi opisano, kako se s kaznjenci ravna v ruskih in francoskih ječah. Tat je v pismu hvalil francoske ječe. Na policiji je Mille dobil svoje listine nazaj.

Častna izjava. »Slovenski Gospodar« je z dne 14. februarja 1901 št. 7 prinesel pod naslovom »Kako skrbi Bračko za kmeta« vest, da je gospod Jurij Hildebrand, posestnik toplic v Radencih, stopil v dogovor z g. Franc Bračkom, načelnikom okrajnega zastopa gornjeradgonskega, da si »priskrbi cenejšega zdravnika in sicer na stroške kmeta in občin. Bračko priporoča in dela vsled tega za nemškega zdravnika dr. Orosela, katerega bi Hildebrand rad imel. Okraj mu naj da mesto in plačo, Hildebrand pa bo na ta način dobil zastoj zdravnika, ki mu ugaja«. K temu pristavlja dotični dopisnik poziv na kmeta s sledečimi besedami: »Ubogi kmet naj plačuje, milionar Hildebrand pa naj uživa kmetove dobrote, tako si misli kmetijski prijatelj Bračko. Gornjeradgonski kmetje, kako dolgo boste

še hodili za Bračkom?« — Porotna obravnava dne 29. nov. 1901 je dognala, da so predstojeca očitana dopisnika popolnoma neresnična, da je marveč za okraj gornjeradgonski le koristno, če je topliški zdravnik v Radencih ob enem distriktni zdravnik, ker dobiva od lastnika toplice primerno plačo in stanovanje. Obžalujemo tedaj, da je bilo sprejeto omenjeno poročilo v predale »Slov. Gospodarja«, ker se tam gg. Franc Bračko in Jurij Hildebrand po krivici obdolžujeta nečastnega dejanja. Uredništvo.

Strela udarila v zrakoplov. V Monakovem se je vozil nad vojaškim vežbališčem nadporočnik Hiller 500 metrov visoko v zrakoplovu. V zrakoplov je udarila strela. Nadporočnik se je pri padcu močno poškodoval, vendar v splošno začudenje ne smrtno.

V ječi obogatel. Iz Amerike se poroča: V Michigan City ječi je umrl George H. Stever, ki si je kot jetnik prihranil šest tisoč dolarjev s tem, da je delal čez določeni čas.

Skupaj zraščeni družici. V Krehovu pri Tabru je bila te dni poroka, ki je imela posebno zanimivost v tem, da ste bili pri poroki za družici navzoči dve skupaj zraščeni 54 let stari deklici, Roza in Jožefa Blažek, ki spominjata na znana Barnum & Baylejeva dvojčka. Veselili ste se ob sreči družih.

Gospodarske drobtinice.

Vspreh davka na žganje. Dne 1. septembra je bil uveden novi davek na žganje. Dotični zakon določa, da se jeden del dohodkov od davka na žganje razdeli na dežele in sicer se je določilo, da se razdeli vsaj 192 milijonov kron na leto. Provizorični obračun za čas od 1. septembra do 31. decembra 1901 je sedaj gotov. Mesto 64 milij. kron se razdeli med dežele 7.957.178 K 42 v, v katero svoto pa je všteti tudi dohodek iz naknadnega davka od žganja, ki je bil do

1. septembra 1901 davka prost. Ta dohodek pa znaša 2.232.200 K 68 v. Od imenovane svote dobi Kranjska 360.086 K 20 v, Štajerska 372.992 K 74 v, Koroška 240.370 K 45 v, Istra 25.598 K 24 v, Goriška 25.765 K 34 v in Trst 37.390 K 78 v.

Loterijske številke

Gradec 7. junija: 10, 44, 90, 64, 40.
Dunaj 7. junija: 1, 22, 69, 8, 76.

„Dijaški dom“ v Celju.

[V. izkaz.] Nadalje so še darovali: Gg.: Valentin Južna, veleposestnik v St. Juriju ob Taboru 10 K, Fr. Sever, tržan v Ljutomeru 10 K, Neimenovan 30 K, Andrej Urek v Brežicah 10 K, Robert Stepic, c. kr. davčni pristav v Judenburgu 10 K, Jakob Omladič, posestnik v Spodnji Hudinji 88 K, Francišek Pečnik, župnik v Podgorji 10 K, Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu 30 K, dr. Hruban, odvetnik v Olomucu 3 K, Robert Vaclavik, župnik pri Sv. Jederti nad Laškimi 10 K, Martin Ulčnik, župnik v Dolici pri Mislinji 10 K, Nabiralna pola v konjiški čitalnici v mesecu maju 17-20 K; Gospe: Franjica Šijanec v Poličanah 5 K, Urša Golavšek, posestnica v Grižah 5 K; Prebitek koncerta narodne godbe v Žalcu 50 K; Gg.: dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru 10 K, Mihael Korber, c. kr. notar v Ložu 20 K, Neimenovan iz Prage 20 K, Franjo Matek, c. kr. poštni asistent v Celju 10 K; Slav. katol. izobražev. društvo v St. Pavlu pri Preboldu 8 K; Gg.: Ivan Likar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju 50 K, Franc Zopf, nadučitelj in gospa Marija Zopf, učiteljica, Pristova 10 K, Matej Tertinek, župnik v Pernicah 2 K, dr. Fran Jankovič, zdravnik v Kozjem, nabral v veseli družbi 30 K, Anton Kosi, učitelj v Središču 10 K; Gospa Marija Sinkovič, posestnica 5 K; dr. Fran Perne, c. kr. prof. v Kranju 2 K, Gomilšak Jakob, c. kr. prof. v Trstu 25 K; Slav. katol. tiskovno društvo v Mariboru 200 K; Gg.: dr. Viktor Gregorič, zdravnik v Sevnici 5 K, Franjo Thaler, veleposest. v St. Ilju v Slov. gor. 5 K, Matija Sinko, bivši profesor bogoslovja in župnik v Središču 200 K, Miroslav Polak, c. kr. stotnik 5 K, Franc Kramberger, dijak v Ljubljani 10 K, Jos. Kosem, tajnik okrajnega zastopa v Celju 200 K, Ferdo Golub v Zagrebu 2 K, Ivan Pečiček, duhoven v Zagrebu 20 K, Alb. Subić, profesor v Kohru 5 K; Gospa Milica dr. Mohoričeva v Gornjem gradu 10 K; Gosp. Jakob Lemp, dekan v Škalah 20 K. — Skupaj v tem izkazu 1093 K 08 v.

Društvena naznanila.

Dne 15. junija: »Bralnega in pev. društva Maribor« izlet v Ruše in koncert s tamburanjem in petjem v gostilni g. Muleja. Začetek ob 3. uri pop. Vstopnina 10 kr.
» » » V Studenicah gostilne g. Koropea koncert in vrtna veselica. Zjutraj ob 7. uri izlet na Boč.
» » » »Bral. društva pri Sv. Marku niže Ptuja ima po večernicah v šoli izredno občeno zborovanje. G. potov. učitelj M. Jelovšek in g. dežel. poslanec dr. Fr. Jurtela predavata o važnih predmetih umnega gospodarstva.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode, tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Oznanilo.

Dne 17. junija t. l. se bode zapuščina Jurija Rojko, posestnika v Zamarkovi, namreč: pohištvo, živina in sicer ena 5 letna kobila z žrebetom, voli, krave, teleta, svinje, vozovi itd., kakor tudi trava za seno in setev z njiv po javni dražbi prodajala. Vsak dražbenik oziroma kupec mora kupljene reči takoj plačati in odstraniti, razun sena, katero se ima do 30. junija pokositi, setev z njiv pa ob času zetje. — Dne 23. junija t. l. se bo pa prodal vinograd v občini Partinje vlož. št. 151. — Kupec se uljudno vabijo, da se dražbe v obilnem številu udeležijo.

Občinski urad Zamarkova-Lormanje, dne 7. junija 1902.

286 1—1

Jan. Rop, župan.

Razne
uradne pečate
kuverte
s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru